

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/295/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115201606
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115201606.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej právnej veci žalobcu O. X., bytom G. - N., E. XXXX/XX proti žalovanému Q. s.r.o., so sídlom v G., ul. Z. XXXX/X, R.: XXXXXXXX, o určenie neplatnosti právnych úkonov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.mája 2016, č. k. 17C/48/2015-137 takto

rozhodol:

Odvolanie žalobcu o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. návrh zamietol, vo výroku II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že dňa 27.11.2013 uzatvoril žalovaný s obchodnou spoločnosťou I. M. s.r.o. zmluvu o úvere č. XXXXXX, na základe ktorej sa žalovaný ako veriteľ zaviazal spoločnosti I. M. s.r.o. ako dlžníkovi poskytnúť na žiadosť dlžníka peňažný úver v sume 10.000 eur spôsobom a za podmienok dohodnutých v úverovej zmluve. V tejto zmluve bolo uvedené, že ide o podnikateľský úver za účelom podnikania - kúpy tovaru. V čl. VI úverovej zmluvy, označenom ako "Zabezpečenie úveru" bolo dohodou s odporcom ako záložcom, zriadené záložné právo k tam uvedeným nehnuteľnostiam. V úverovej zmluve boli ako ručiteľia označení žalovaný, S. X. a R. O., ktorí túto zmluvu zároveň podpísali a pravosť ich podpisov bola notársky osvedčená. Žalovaný sumu 10.000 eur (predmetný úver) poslal obchodnej spoločnosti I. M. s.r.o.. na jej bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Tento účet je zároveň v úverovej zmluve uvedený ako spôsob poskytnutia úveru. N. a spoločníkom uvedenej obchodnej spoločnosti je žalobca. Dlžník z úverovej zmluvy si svoj záväzok riadne neplnil. Na základe návrhu žalovaného sa začala dobrovoľná dražba, ktorú vykonal dražobník: X. a reality s.r.o.. Predmetom dražby boli nehnuteľnosti uvedené v návrhu a takisto aj pozemky v katastrálnom území N., zapísané na LV č. XXX (v súčasnosti na LV č. XXXX) s parc.č. XXX/X, XXX/X a XXXX/X a rodinný dom so súpisným č. XX, postavenom na parcele č. XXX/X. Žalovaný písomne upomínal obchodnú spoločnosť I. M. s.r.o. o tom, že sa dostala do omeškania so splácaním peňažného dlhu z úveru, ktorého splatnosť nastala dňa 14.03.2014, takisto písomne vyzval túto obchodnú spoločnosť na úhradu dlžnej sumy, oznámil jej predčasnú splatnosť úveru, oznámil jej začatie výkonu záložného práva a nakoniec navrhovateľa vyzýval na úhradu dlžnej sumy 1.602,71 eur zo Zmluvy o úvere č. XXXXXX najneskôr do 11.02.2014. Z Obchodného vestníka Slovenskej republiky sp.zn. 182/2014 zo dňa 24.09.2014 súd zistil, že výsledok dobrovoľnej dražby, ktorej predmetom boli pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území N., zapísané na LV č. XXX (v súčasnosti na LV č. XXXX) s parc.č. XXX/X, XXX/X a XXXX/X a rodinný dom so súpisným č. XX, postavenom na parcele č. XXX/X bol taký, že dražba bola úspešná. Cena dosiahnutá vydražením bola 49.600 eur. Na základe zisteného skutkového stavu a po aplikácii ustanovení právnych predpisov súd rozhodol o návrhu žalobcu tak, že ho v celom rozsahu zamietol. Vo vzťahu k požadovanému určenie neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy súd uvádza, že tomuto návrhu nebolo možné vyhovieť, pretože účastníkom tohto konania nie je zároveň aj účastník predmetnej

úverovej zmluvy, a to obchodná spoločnosť I. M. s.r.o., teda samotný dlžník z úverovej zmluvy (účastník úverovej zmluvy). V zmysle ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky účastníkom konania o určenie neplatnosti právneho úkonu musí byť účastník tohto právneho úkonu. V opačnom prípade, by rozsudok v tejto veci nezaväzoval tohto účastníka právneho úkonu. Pre jedného účastníka by tak právny úkon platný bol a pre iného nie, čo je stav zjavne neželaný. V danom prípade tak ide o tzv. neúplný okruh účastníkov konania. Už len z tohto dôvodu musel súd návrh v tejto časti zamietnuť. K samotným dôvodom neplatnosti úverovej zmluvy je potrebné uviesť, že argumentácia žalobcu o úverovej zmluve ako spotrebiteľskej zmluve podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nie je dôvodná. V stručnosti možno uviesť len to, že dlžník, ktorý so žalobcom túto zmluvu uzatvoril je právnickou osobou, obchodnou spoločnosťou, a úverovú zmluvu uzatvoril za účelom podnikania (nákup tovaru). Preto možno len na základe tejto skutočnosti konštatovať, že nie sú splnené podmienky ustanovené Občianskym zákonníkom pre spotrebiteľské zmluvy. Rovnako tak nie je možné považovať poskytnutý úver za spotrebiteľský úver. Tvrdenie žalobcu o tom, že úver tejto spoločnosti nebol v skutočnosti poskytnutý, je vyvrátené listinnými dôkazmi, a to výpisom z účtu a zmluvou o bežnom účte, z ktorých vyplýva, že žalovaný sumu 10.000 eur (predmetný úver) poslal na bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorého majiteľom je obchodná spoločnosť I. M. s.r.o.. Tento účet je zároveň v úverovej zmluve uvedený ako spôsob poskytnutia úveru. Súdu nie je zrejme ani racionalita tvrdenia žalobcu, že v prípade, že by táto spoločnosť, založená v roku 2009, mala záujem o poskytnutie úveru, o tento by žiadala primárne banku. Jednak nie je zrejme, na základe akého dôvodu, by žiadala o úver banku a nie žalovaného a takisto ani to, prečo by tak na druhej strane mal robiť žalobca. Skutočnosť, že v záhlaví úverovej zmluvy je uvedené, že sa uzatvára aj podľa zák. č. 129/2010 s.r.o. o spotrebiteľských úveroch nemôže zmeniť obsah a charakter uzatvorenej zmluvy. Platí totiž, že právne úkony je potrebné posudzovať podľa ich obsahu a nie podľa ich označenia. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na ustanovenie § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, iba za predpokladu, že táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Z uvedených dôvodov nemôže súd na rozhodnutie o návrhu a na posúdenie predmetného úverového vzťahu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa. Práve táto argumentácia (nedôvodná z uvádzaných dôvodov) tvorí takmer celú argumentáciu navrhovateľa, ktorá je tak z vyššie uvádzaných dôvodov irelevantná. Vo vzťahu k požadovanému určenie neplatnosti Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 27.11.2013 súd uvádza, že žalobca v konaní v tomto smere neunesol ani bremeno tvrdenia rozhodných skutkových okolností. K dôvodom určenia neplatnosti, resp. k dôvodom neplatnosti tejto záložnej zmluvy neuviedol takmer žiadne tvrdenia. Uviedol iba všeobecne to, že ak nedôjde k vzniku záložným právom zabezpečovanej pohľadávky, nemožno ani platne zriadiť záložné právo na jej zabezpečenie. V ostatnej časti odôvodnenia návrhu poukazuje na samotný výkon záložného práva, nie na dôvod neplatnosti záložnej zmluvy. Tieto skutočnosti však majú význam iba v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, resp. určenia vlastníckeho práva k predmetu zálohu (založeným nehnuteľnostiam), čoho sa žalobca domáha v inom súdnom konaní, vedenom na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom. Aj keby žalobca v tomto smere uniesol bremeno tvrdenia rozhodných skutkových okolností, určenie neplatnosti tohto právneho úkonu nie je spôsobilé žiadnym spôsobom ovplyvniť právne postavenie žalobcu a ani definitívne vyriešiť spornosť práva, resp. vytvoriť právny základ vo vzťahu účastníkov konania. Preto na takomto určení nie je daný ani naliehavý právny záujem a súd mu nemôže vyhovieť. Vo vzťahu k požadovanému určenie neplatnosti právneho úkonu odporcu zo dňa 30.04.2014, a to "Oznámenia o začatí výkonu záložného práva" súd uvádza, že ani na tomto určení nie je daný naliehavý právny záujem. Preto nebolo možné vyhovieť návrhu ani v tejto časti, bez samotného meritórneho preskúmania dôvodnosti tejto časti návrhu. Ani prípadné konštatovanie neplatnosti tohto právneho úkonu v ničom nezmení právne postavenie žalobcu. Nad rámec potreby tohto odôvodnenia súd uvádza, že oznámenie o začatí výkonu záložného práva, je len jedným z mnohých úkonov urobených v rámci realizácie záložného práva záložným veriteľom. Súd záverom považuje a potrebné uviesť, že obchodná spoločnosť I. s.r.o., ktorej konateľom a spoločníkom bol žalobca, uzatvorila so žalovaným nielen v návrhu uvádzanú úverovú zmluvu, ale dňa 05.09.2013 uzatvorila aj Zmluvu o úver č. XXXXXX, na základe ktorej čerpala ďalší úver v sume 25.000 eur. Táto skutočnosť vyplýva zo žalobcom predloženého uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 5C/15/2015 zo dňa 29.01.2015. Žalobca túto skutočnosť opomína. Táto skutočnosť takisto nasvedčuje tomu, že tvrdenie žalobcu o tom, že predmetný úver uvedená spoločnosť nečerpala, je nedôvodné a účelové (vzhľadom na neplnenie zmluvnej povinnosti). Právne vec posudzoval podľa § 80 písm. c/ O.s.p., § 497, § 499. § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka. O trovách konania súd rozhodol

podľa § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanému, ktorý bol plne úspešný v tomto konaní, náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovaný si právo na náhradu trov konania neuplatnil.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Dôvodil tým, že súd pri rozhodovaní vo veci nedostatočne zistil skutkový stav vyplývajúci aj zo skutočnosti, že rozhodnutie súdu má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

3. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, skúmal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku /ďalej len „CSP“/, či odvolanie bolo podané v zákonnej lehote a dospel k záveru, že odvolanie treba odmietnuť.

4. Po podaní odvolania žalobcom došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok /ďalej len "CSP"/, ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok /O.s.p./, platný v čase vydania napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon /zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016/ aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Podľa § 470 ods. 3 CSP na lehoty, ktoré dňom účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona, ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase.

6. Odvolací súd po zistení, že odvolanie žalobcu bolo podané už za účinnosti nového procesného predpisu CSP, posudzoval odvolanie žalobcu podľa jeho ustanovení.

7. Podľa § 362 ods. 1 veta prvá CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Z obsahu spisu vyplýva, že napadnutý rozsudok bol žalobcovi doručený do vlastných rúk dňa 28.06.2016. To znamená, že nasledujúci deň 29.06.2016 začala plynúť žalobcovi lehota na podanie odvolania a uplynula dňa 14.07.2016. Žalobca podal odvolanie v elektronickej podobe - e-mailom dňa 15.07.2016 a písomne doručil súdu prostredníctvom pošty dňa 19.07.2016, teda po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty. Preto je odvolanie žalobcu podané oneskorene.

8. Podľa § 386 písm. a/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

Odvolací súd z uvedeného dôvodu preto odvolanie žalobcu ako oneskorene podané odmietol.

9. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli /§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP/.

10. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).